

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504745765792/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

for én trillede ned over hendes Kinder, indtil de endelig fik Løb i et voldsomt, konvulsivisk Udbrud. Moderen vendte sig om. Ogsaa hun havde Taarer i Øjnene, og saa' saa sorgfuld ud, at ogsaa jeg brast i Graad. I samme Øjeblik aabnedes Døren. Hørkræmmer Theil, en stor, før Mand, med et rødt, jovialt Ansigt, og Vesten knappet helt op, traadte ind — han kom fra Klubben. Han saa' sig om med et misfornøjet Blik og sagde i en gnaven Tone blot det ene Ord: „Emmy!“ — Johanna krøb hen i en Krog og tørrede sine Øjne. Fru Theil rejste sig, tog Tekedlen fra Kaminen, hentede en Karaffel og blandede et Glas Grog. Det var, som om Tonerne var forsvundne i dette ene Ord, Blomsterduften i Lugten af Rom, og alle Østerlandets Eventyr i den store Berlinger, som Hørkræmmer Theil slog op foran sig. Der blev stille; men i denne Stilhed følte jeg en tung Smerte, der ikke turde vaande sig. Jeg fik Frakken paa og gik.

„Hvad fik du saa til Aften?“ spurgte Jomfru Mortensen, da jeg atter var ovre hos Onkel.

„Te og Smørrebød.“

„Ikke andet?“ spurgte hun mistænksom. „Har du intet med til mig?“

„Nej.“

„Saa var Hørkræmmeren ikke hjemme. Var han vel?“

„Nej, han var ikke.“

„Det er ogsaa noget at lade et voksent Menneske sidde oppe for,“ sagde Jomfruen og tændte mit Lys.

Den Nat drømte jeg, at jeg var gift med Johanna. Vi gik i store, forunderlige Skove, hvor Maanen lyste, og hvor Fuglene var Paradisfugle, som gnygede sig fornemt paa store, duftende Blomster, medens smaa Kinesere med Piske i Nakken holdt Silkeparasoller over dem. Til sidst kom vi til en Granskov. Der var saa dødt og saa mørkt, Vinden